

[Sonja Mikkelsen]

er en mand, der har en kapitalopsparing som led i sin ansættelsesaftale, måske gift med en kvinde, der er med i en kollektiv pensionsordning via overenskomsten. Hun betaler selv en andel og virksomheden resten. Hvis de bliver skilt, skal kvinden have andel i mandens kapitalopsparing, men manden skal ikke have andel i hendes opsparing, selv om de har indbetalt det samme og dermed hver for sig i princippet lidt afsavn, for at den anden kunne foretage sin pensionsopsparing.

Jeg ved godt, at dette spørgsmål hører under ægtefællelovgivningen og dermed justitsministeren, men jeg vil alligevel nævne det, når vi nu er i gang med uretfærdighederne i private pensionsopsparingsordninger.

På baggrund af det, jeg har sagt, kan vi ikke i Socialdemokratiet medvirke til det beslutningsforslag, vi her har til behandling. Vi synes, det er rigtigt at afvente EF-dommen og afhængig af udfaldet derefter beslutte, om der skal tages nye skridt f.eks. til ændring af EF-direktivet på ligebehandlingsområdet, så fælleskønsgrundlaget bliver gældende i hele EF. Et udligningssystem isoleret i Danmark for køn og invaliditetsrisiko er vi ikke indstillet på, men vi vil forsøge at inspirere regeringen til at se på den tredje uretfærdighed, som jeg nævnte her til sidst.

Kai Dige Bach (KF):

Dette beslutningsforslag fra SF om fjernelse af køns- og invaliditetsrisikobetinget diskrimination i pensionsordninger er mindst lige så kompliceret, som det lyder.

I dag tegnes pensioner enten individuelt eller kollektivt. De individuelle pensioner er ofte skræddersyede og tilgodeser derfor netop den enkelte forsikringstagers behov. De kollektive pensioner er enten løvfæstede som f.eks. ATP eller resultatet af kollektive aftaler. Det afgørende er, at man er tvunget medlem af de kollektive ordninger. Der kan man selvfølgelig let fjerne sammenhængen mellem bidrag og udbetaling, sådan som det er tilfældet netop med ATP.

Det, forslaget i realiteten lægger op til, er, at alle pensionsaftaler bliver underlagt samme vilkår som de kollektive og tvungne pensionsordninger.

Spørgsmålet om forskellene på pensioner kunne også løses, hvis vi bare kunne lovgive

om, at man ikke måtte blive forskelligt slidt, at vi alle kunne være lige raske eller lige syge, eller blot ved at vedtage, at mænd *skal* leve lige så længe som kvinder. Det sidste kunne jeg personlig støtte af flere grunde.

Men for at komme tilbage til det alvorlige emne vil jeg sige, at vi i den konservative gruppe er indstillet på noget, man kunne kalde en blød afvisning. Vi kan ikke stemme for beslutningsforslaget, men kan godt se, at der kan være et ligestillingsproblem både mellem pensionister fra erhvervsområder med forskellige risici og mellem kønnene, hvor kvinder ifølge statistikken har betydelig længere levealder end mænd. Vi kunne bestemt ikke have noget imod, at aktuarerne og deres forsikringsselskaber regnede med mennesker og ikke med mænd og kvinder, men vi tror ikke, man kan lovgive herom, og slet ikke, at vi i Danmark kan lovgive, så danske selskaber bliver stillet anderledes end udlandets. Det ville betyde, at gode forsikringsforretninger ville flytte til udlandet, og at danske forsikringsselskaber ville tiltrække de dårlige forsikringsforretninger.

Det Konservative Folkeparti kan som sagt ikke stemme for beslutningsforslaget.

Pia Larsen (V):

SF's ønske om, at størrelsen af en pensionsydelse ikke må afhænge af modtagerens køn, er vi i Venstre principielt helt enige i. Vi mener, det er helt urimeligt, at der aktuarmæssigt skelnes mellem, om pensionskunden er en mand eller en kvinde. Den kendsgerning, at kvinder statistisk set lever længere end mænd, bevirker, at kvindernes løbende pensionsudbetalinger er væsentlig mindre end mænds, hvis man går ud fra, at indbetalingerne har været af samme beløbsmæssige størrelse.

I Venstre finder vi det ikke rimeligt, at kvinder skal straffes økonomisk for at leve længere end mænd. Lev stærkt, dø ung – det bør ikke være det, kvinder skal stræbe efter for ikke at blive økonomisk til grin i deres alderdom. I Venstre mener vi, det ville være rimeligt, hvis man i stedet for at skelne mellem modtagernes køn så på forsikringskunderne som mennesker, kort og godt mennesker. Der er muligheder nok for at indrette pensionsudbetalingerne efter andre og mere individuelle hensyn.

Det fører mig til næste element i SF's beslutningsforslag, der foreslår, at heller ikke en er-